Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2847/93

af 12. oktober 1993

om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik

(EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 2870/95 af 8. december 1995	L 301	1	14.12.1995
►**M2**	Rådets beslutning 95/528/EF af 5. december 1995	L 301	35	14.12.1995
►**M3**	Rådets forordning (EF) nr. 2489/96 af 20. december 1996	L 338	12	28.12.1996
►**M4**	Rådets forordning (EF) nr. 686/97 af 14. april 1997	L 102	1	19.4.1997
►**M5**	Rådets forordning (EF) nr. 2205/97 af 30. oktober 1997	L 304	1	7.11.1997
►**M6**	Rådets forordning (EF) nr. 2635/97 af 18. december 1997	L 356	14	31.12.1997
►**M7**	Rådets forordning (EF) nr. 2846/98 af 17. december 1998	L 358	5	31.12.1998
►**M8**	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M9**	Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003	L 289	1	7.11.2003
►**M10**	Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005	L 128	1	21.5.2005
►**M11**	Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006	L 409	11	30.12.2006

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 302 af 15.12.1995, s. 45 (95/528)
►**C2** Berigtigelse, EFT L 105 af 22.4.1999, s. 32 (2846/98)
►**C3** Berigtigelse, EFT L 36 af 8.2.2007, s. 6 (1967/2006)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2847/93

af 12. oktober 1993

om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]),

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ([4]) skal Rådet indføre en fællesskabskontrolordning;

hvis den fælles fiskeripolitik skal give tilfredsstillende resultater, bør der indføres en effektiv kontrolordning, der omfatter alle aspekter af denne politik;

med henblik på at nå dette mål er det nødvendigt, at en sådan ordning omfatter regler for overvågning af foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af ressourcerne, strukturforanstaltninger og den fælles markedsordning, samt bestemmelser om sanktioner i tilfælde af overtrædelse heraf, der skal gælde for hele fiskerisektoren lige fra producenten til forbrugeren;

ordningen vil kun kunne føre til de ønskede resultater, hvis de involverede parter erkender, at den er berettiget;

selv om kontrollen i første række er medlemsstaternes ansvar, bør Kommissionen også søge at sikre, at medlemsstaterne overvåger og forebygger overtrædelser på en rimelig måde;

Kommissionen bør råde over de økonomiske, juridiske og lovgivningsmæssige midler, der er nødvendige for at løse denne opgave så effektivt som muligt;

de erfaringer, der er opnået ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri ([5]), viser, at det er nødvendigt at skærpe kontrollen med anvendelsen af reglerne om bevarelse af fiskeressourcerne;

alle involverede parter i fiskerisektoren bør ansvarliggøres i højere grad med henblik på overholdelse af foranstaltningerne til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne;

ressourceforvaltningspolitikken, som især bygger på samlede tilladte fangstmængder (TAC) og kvoter og på tekniske foranstaltninger, bør også omfatte forvaltning af fiskeriindsatsen, hvilket indebærer overvågning af fiskeriaktiviteterne og fiskerikapaciteten;

for at der kan føres kontrol med alle fangster og landinger, bør medlemsstaterne i alle farvande overvåge EF-fiskerfartøjers fiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter, så det er muligt at efterprøve gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende den fælles fiskeripolitik;

det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne samarbejder i praksis under fiskeriinspektioner på havet, hvis inspektionen, herunder inspek-

([1]) EFT nr. C 280 af 29.10.1992, s. 5.
([2]) EFT nr. C 21 af 25.1.1993, s. 55.
([3]) EFT nr. C 108 af 19.4.1993, s. 36.
([4]) EFT nr. L 389 af 31.12.1992, s. 1.
([5]) EFT nr. L 207 af 29.7.1987, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 3483/88 (EFT nr. L 306 af 11.11.1988, s. 2).

▼B

tion af fiskeri, som udøves i de farvande, der ligger uden for en medlemsstats jurisdiktion eller højhedsområde, skal være effektiv og økonomisk forsvarlig;

det er i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik nødvendigt med overvågningsforanstaltninger over for fartøjer, der fører et tredjelands flag og befinder sig i Fællesskabets farvande, navnlig en ordning der gør det muligt at følge fartøjernes bevægelser og modtage meddelelse om, hvilke arter der medbringes, uden at dette dog anfægter retten til uskadelig passage gennem territorialfarvandet og friheden til at sejle i 200 sømile-fiskerizonen;

medlemsstaternes gennemførelse, i samarbejde med Kommissionen, af pilotprojekter, der omfatter visse kategorier fartøjer, vil gøre det muligt for Rådet inden den 1. januar 1996 at beslutte, om der bør anvendes satellitkontrol eller et alternativt system;

forvaltningen af fiskeriet ved hjælp af fastsættelse af TAC kræver indgående kendskab til sammensætningen af fangsterne; dette kendskab er ligeledes nødvendigt for de øvrige procedurer, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3760/92; dette nødvendiggør, at hver fører af et fiskerfartøj fører en logbog;

landingsmedlemsstaten skal kunne overvåge landingerne på sit område, og med henblik herpå er det hensigtsmæssigt, at fiskerfartøjer, der er registreret i andre medlemsstater, meddeler landingsmedlemsstaten, at de agter at lande deres fangster på dens område;

det er væsentligt, at logbogsoplysningerne ved landingen bliver nærmere præciseret og bekræftet; i dette øjemed er det nødvendigt, at de virksomheder, som er involveret i landingen og afsætningen af fangsterne, anmelder, hvor store mængder der er landet, omladet, udbudt til salg eller købt;

for at kunne indrømme undtagelser fra pligten til at føre en logbog eller udfylde en landingsopgørelse for små fiskerfartøjer, for hvilke en sådan pligt ville være en uforholdsmæssig stor byrde i forhold til deres fiskerikapacitet, er det nødvendigt, at hver medlemsstat kan overvåge sådanne fartøjers aktiviteter ved at gennemføre en prøveudtagningsplan;

for at sikre, at Fællesskabets bevarelses- og handelsforanstaltninger overholdes, bør alle fiskerivarer, der landes eller indføres i Fællesskabet, være ledsaget af et transportdokument, hvori deres oprindelse indtil første salg er angivet;

begrænsninger af fangsterne bør forvaltes både på medlemsstatsniveau og på fællesskabsniveau; medlemsstaterne bør registrere landingerne og give Kommissionen meddelelse herom ved elektronisk dataoverførsel; det er derfor nødvendigt at kunne indrømme undtagelser fra denne pligt for små mængder, der landes, idet meddelelse herom ved elektronisk dataoverførsel ville udgøre en uforholdsmæssig administrativ og økonomisk byrde for myndighederne i den pågældende medlemsstat;

for at sikre bevarelsen og forvaltningen af alle de udnyttede ressourcer kan bestemmelserne om logbog, landings- og salgsopgørelser samt oplysninger om omladninger og registrering af fangster udvides til at omfatte de bestande, for hvilke der hverken er fastsat TAC eller kvoter;

medlemsstaterne bør holdes underrettet om resultaterne af deres fartøjers aktiviteter i farvande under tredjelandes jurisdiktion eller i internationale farvande; derfor bør forpligtelserne vedrørende logbog og landings- og omladningsopgørelse også gælde for førerne af disse fartøjer; de oplysninger, som medlemsstaterne modtager, bør meddeles Kommissionen;

forvaltningen af indsamlingen og behandlingen af data kræver, at der oprettes edb-databaser, som navnlig skal gøre det muligt at sammenholde data; Kommissionen og dens inspektører må derfor have adgang til disse databaser ad elektronisk vej for at kunne efterprøve dem;

overholdelsen af bestemmelserne om anvendelse af fiskeredskaber kan ikke sikres på tilfredsstillende måde, hvis fartøjerne medfører net med

▼B

forskellige maskestørrelser, medmindre de underkastes yderligere kontrolforanstaltninger; det kan være hensigtsmæssigt at indføre specifikke regler som f.eks. et-nets-reglen, for specifikke former for fiskeri;

når en medlemsstats kvote er opbrugt eller når selve TAC er opbrugt, er det nødvendigt, at Kommissionen træffer en afgørelse om forbud mod fiskeri;

det er nødvendigt at genoprette den skade, der påføres en medlemsstat, som ikke har opbrugt sin kvote, tildeling af en del af en bestand eller gruppe af bestande, når fiskeriet standses som følge af, at en samlet tilladt fangstmængde er opbrugt; med henblik herpå bør der indføres en kompensationsordning;

i tilfælde, hvor denne forordning ikke er blevet overholdt af de ansvarlige for fiskerfartøjerne, bør de pågældende fartøjer underkastes supplerende kontrolforanstaltninger af bevarelseshensyn;

for at sikre effektiv forvaltning af de vedtagne foranstaltninger er det nødvendigt at indføre opgørelsesmekanismer, der er i overensstemmelse med forvaltningsmålene og -strategierne i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3760/92, og som skal finde anvendelse på en medlemsstat, der har overfisket sin kvote;

tilpasning af fangstkapaciteten til de forhåndenværende ressourcer er et af hovedmålene med den fælles fiskeripolitik; ifølge artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3760/92 fastlægger Rådet målsætninger og strategier for en omlægning af fiskeriindsatsen; det er også nødvendigt at sikre, at foranstaltningerne vedrørende den fælles markedsordning overholdes, især af personer, for hvem disse foranstaltninger gælder; det er derfor afgørende, at hver medlemsstat ud over den finansielle kontrol, der allerede er foreskrevet i EF-bestemmelserne, foretager en teknisk kontrol for at sikre, at de af Rådet fastsatte bestemmelser følges;

det er nødvendigt at indføre generelle regler, således at Fællesskabets inspektører, der udpeges af Kommissionen, kan sikre, at fællesskabsreglerne anvendes ensartet, og kan efterprøve den kontrol, der udføres af medlemsstaternes myndigheder;

for at sikre efterprøvningernes objektivitet er det vigtigt, at Fællesskabets inspektører under visse betingelser og uafhængigt kan foretage inspektioner uden forudgående varsel for at efterprøve de kontrolforanstaltninger, der udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder; disse inspektioner vil under ingen omstændigheder omfatte kontrol af privatpersoner;

forfølgningen af overtrædelser kan variere fra den ene medlemsstat til den anden, hvilket giver fiskerne en følelse af uretfærdighed; mangelen på tilstrækkeligt prohibitive sanktioner i nogle medlemsstater mindsker kontrollens effektivitet, og følgelig bør medlemsstaterne træffe de nødvendige ikke-diskriminerende foranstaltninger til forebyggelse og forfølgning af uregelmæssigheder, bl.a. ved indførelse af et katalog over sanktioner, der effektivt berøver overtræderen den økonomiske fordel ved overtrædelsen;

i tilfælde hvor en landingsmedlemsstat ikke forfølger overtrædelser effektivt, vil det svække flagmedlemsstatens muligheder for at sikre, at ordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne overholdes; det er derfor nød- vendigt at fastsætte bestemmelser om, at ulovlige fangster afskrives på landingsmedlemsstatens kvote, hvis denne undlader at træffe effektive foranstaltninger;

medlemsstaterne bør aflægge periodiske beretninger til Kommissionen om deres inspektionsaktiviteter og om, hvilke foranstaltninger der træffes ved overtrædelse af EF-foranstaltningerne;

det er hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede gennemførelsesforanstaltninger for visse af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning;

▼B

det bør sikres, at de data, der indsamles som led i denne forordning, behandles fortroligt;

denne forordning bør ikke udelukke anvendelse af nationale overvågningsbestemmelser, der henhører under dens anvendelsesområde, men som er mere vidtgående end dens mindstekrav, for så vidt de pågældende nationale bestemmelser dog er forenelige med fællesskabsretten;

forordning (EØF) nr. 2241/87 bør ophæves, dog med undtagelse af artikel 5, der fortsat skal være i kraft, indtil den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i nærværende forordning er vedtaget;

det er nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode for gennemførelsen af visse specifikke bestemmelser for at gøre det muligt for medlemsstaternes myndigheder at indføre og tilpasse deres procedurer til kravene i den nye forordning;

i det omfang visse bestemmelser vedrører fiskeri i Middelhavet, hvor den fælles fiskeripolitik ikke er gennemført fuldt ud, bør de træde i kraft den 1. januar 1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, indføres der en fællesskabsordning, som bl.a. indeholder bestemmelser vedrørende teknisk overvågning af:

— foranstaltningerne til bevarelse og forvaltning af ressourcerne

— strukturforanstaltningerne

— foranstaltningerne under den fælles markedsordning

samt visse bestemmelser om effektiviteten af de sanktioner, der finder anvendelse ved manglende overholdelse af ovennævnte foranstaltninger.

2. Med henblik herpå træffer hver medlemsstat i overensstemmelse med EF-reglerne de nødvendige foranstaltninger for at sikre ordningens effektivitet. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige midler til rådighed for deres myndigheder, således at disse kan varetage den inspektion og overvågning, som er fastlagt i denne forordning.

3. Ordningen gælder for enhver form for fiskeri og dertil knyttet virksomhed på medlemsstaternes område og inden for de farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion, herunder virksomhed, der udøves fra fartøjer, som fører et tredjelands flag eller er registreret i et tredjeland, uden at dette dog anfægter retten til uskadelig passage gennem territorialfarvandet og friheden til at sejle i 200 sømilefiskerizonen; den gælder også for EF-fiskerfartøjer, som fisker i tredjelandsfarvande eller på åbent hav, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af de særlige bestemmelser, der måtte være fastsat i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande eller i internationale konventioner, som Fællesskabet er part i.

▼M7

AFSNIT I

Kontrol, inspektion og overvågning

Artikel 2

1. For at sikre, at alle gældende regler overholdes, foretager hver medlemsstat på sit område og inden for de farvande, der hører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, kontrol, inspektion og overvågning af alle fiskeriaktiviteter, herunder fiskeri, omladning, landing, afsætning, transport og oplagring af fiskerivarer samt registrering af landinger og salg. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre den bedst mulige kontrol på deres område og i

▼M7

farvande under deres overhøjhed og jurisdiktion under hensyntagen til deres særlige forhold.

2. Uden for EF-fiskerizonen sikrer hver medlemsstat, at dets fartøjers aktiviteter er underkastet passende kontrol samt, hvis Fællesskabet har sådanne forpligtelser, inspektion og overvågning for at sørge for overholdelsen af de EF-bestemmelser, der gælder for disse farvande.

▼M4

Artikel 3

1. Medlemsstaterne etablerer et satellitbaseret fartøjs-overvågningssystem, i det følgende benævnt »FOS«, til overvågning af EF-fiskerfartøjernes position.

FOS skal senest den 30. juni 1998 anvendes på alle EF-fis-kerfartøjer, der har en længde mellem perpendikulærerne på over 20 m eller en længde overalt på over 24 m og hører ind under en af følgende kategorier:

— fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter på det åbne hav med undtagelse af Middelhavet

— fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i tredjelandsfarvande, forudsat at der i aftalen med det eller de pågældende tredjelande findes bestemmelser om, at FOS også skal anvendes på fartøjer fra dette eller disse tredjelande, som udøver fiskeriaktiviteter i Fællesskabets farvande

— fartøjer, der driver fiskeri med henblik på forarbejdning af fisk til fiskemel og fiskeolie.

2. FOS skal senest den 1. januar 2000 anvendes på alle EF-fiskerfartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på over 20 m eller en længde overalt på over 24 m, uanset hvor de fisker. ►M7 ——————— ◄

3. Uanset stk. 1 og 2 anvendes FOS ikke på fartøjer

a) der udelukkende fisker inden for 12 sømil fra flagmedlemsstatens basislinje, eller

b) der aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejling til hjemkomst til havn.

4. Bestemmer en medlemsstat, at FOS skal anvendes på fartøjer, der fører dens flag, og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3, skal disse fartøjer betale de samme økonomiske bidrag som de fartøjer, som FOS anvendes på i henhold til stk. 1 og 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der installeres fuldt operationelle satellitsporingsanordninger på de EF-fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som FOS skal anvendes på. Satellitsporingsanordningen skal sætte et fiskerfartøj i stand til via satellit samtidig at meddele flagstaten og den berørte kyststat sin geografiske position og i givet fald de indsatsrapporter, som er omhandlet i artikel 19b. I tilfælde af force majeure meddeles de relevante oplysninger over radioen via en radiostation, der er godkendt til modtagelse af sådanne oplysninger ifølge fællesskabsreglerne, eller ved de midler, der er specificeret i artikel 19c.

6. Førerne af EF-fiskerfartøjer, som FOS anvendes på, skal sikre, at satellitsporingsanordningerne til enhver tid er fuldt operationelle, og at de i stk. 5 nævnte oplysninger transmitteres. Transmissionerne foregår med den daglige hyppighed, der er påkrævet for at sikre, at flagmedlemsstaten og/eller kystmedlemsstaten kan overvåge fartøjerne effektivt.

7. Medlemsstaterne etablerer og varetager driften af fis-keriovervågningscentre, i det følgende benævnt »FOC«, som skal overvåge fiskeriaktiviteterne og fiskeriindsatsen. FOC skal være operationelle senest den 30. juni 1998.

▼M4

En given medlemsstats FOC skal overvåge de fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, uanset hvilke farvande de udøver fiskeriaktiviteter i, og uanset hvilken havn de befinder sig i, samt EF-fiskerfartøjer, der fører andre medlemsstaters flag, og tredjelandsfartøjer, som FOS anvendes på, som udøver fiskeriaktiviteter i farvande henhørende under den pågældende medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

8. Hver flagmedlemsstat udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for FOC, og træffer passende foranstaltninger for at sikre, at dens FOC har det nødvendige personale og er udstyret med maskinel og programmel, således at der kan foretages automatisk databehandling og elektronisk datatransmission. Medlemsstaterne skal sørge for backup-procedurer og genopretningsprocedurer i tilfælde af systemsvigt.

Medlemsstaterne kan drive et fælles FOC.

9. Flagmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, der modtages fra de af dens fiskerfartøjer, som FOS anvendes på, registreres i edb-læsbar form i en periode på tre år.

Kystmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, den modtager fra fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, eller fra tredjelandsfartøjer, som FOS anvendes på, registreres i edb-læsbar form i en periode på tre år.

Kommissionen skal have adgang til disse edb-registre efter specifik anmodning. Artikel 37 finder anvendelse.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 36.

På grundlag af en anmodning fra en medlemsstat og efter proceduren i artikel 36 kan Kommissionen navnlig beslutte, at der kan anvendes et alternativ til FOS, idet der tages hensyn til det foreslåede overvågningssystems type, fiskerfartøjstypen, det eller de områder, hvor der udøves fiskeriaktiviteter, målfiskeriet og fangstrejsernes varighed. Det alternative system skal være lige så effektivt som FOS og skal anvendes uden forskelsbehandling.

▼B

Artikel 4

1. Den i artikel 2 nævnte inspektion og overvågning udføres af hver enkelt medlemsstat for egen regning ved hjælp af et inspektionssystem, som medlemsstaten selv fastlægger.

Medlemsstaterne sikrer ved udførelsen af de opgaver, de er pålagt, at de i artikel 2 omhandlede bestemmelser og foranstaltninger overholdes. De udfører endvidere inspektionen således, at unødvendige indgreb i de normale fiskeriaktiviteter undgås. Medlemsstaterne drager ligeledes omsorg for, at der ikke sker nogen forskelsbehandling, hvad angår de sektorer og fartøjer, der udvælges med henblik på inspektion.

2. De ansvarlige for de fiskerfartøjer, lokaler eller trans-portmidler, som inspiceres, skal medvirke til at lette den inspektion, der gennemføres i overensstemmelse med stk. 1.

▼M7

Artikel 5

Efter fremgangsmåden i artikel 36 fastsættes der med forbehold af medlemsstaternes kompetence om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit, navnlig vedrørende:

a) identifikation af officielt udpegede inspektører og af fartøjer, fly og alle andre inspektionsmidler, en medlemsstat måtte benytte

b) proceduren for inspektion og overvågning af fiskeriaktiviteter

▼M7

c) mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber

d) certificering af de af fiskerfartøjernes karakteristika, der vedrører udøvelsen af fiskeri.

▼B

AFSNIT II

Overvågning af fangsterne

Artikel 6

1. Førere af EF-fiskerfartøjer, der fisker efter en bestand eller gruppe af bestande, skal føre en logbog, i hvilken de for hver art især anfører de fangstmængder, som opbevares om bord, dato og sted (statistisk ICES-rektangel) for disse fangster samt arten af de anvendte redskaber.

▼M7

2. Fra den 1. januar 2000 skal alle arter, hvoraf der om bord opbevares en mængde svarende til over 50 kg levende vægt, anføres i logbogen i alle andre områder end Middelhavet. ►M11 ►C3 I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet skal alle arter, der er opført på en liste vedtaget i overensstemmelse med stk. 8, og hvoraf der om bord opbevares en mængde på over 15 kg levende vægt, anføres i logbogen. ◄ ◄

▼M11
▼C3

For stærkt vandrende arter og små pelagiske arter skal dog hver mængde på over 50 kg levende vægt anføres i logbogen.

▼B

3. Førere af EF-fiskerfartøjer skal i deres logbog anføre de fangede mængder, dato og sted for disse fangster og de i stk. 2 omhandlede arter. De mængder, der genudsættes, kan registreres med henblik på evaluering.

4. Førere af EF-fiskerfartøjer fritages for kravene i stk. 1 og 3, hvis fartøjernes længde overalt er under 10 meter.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen vedtage andre undtagelser end dem, der er anført i stk. 4.

6. Hver medlemsstat skal ved prøveudtagning overvåge de fiskerfartøjers virksomhed, der er fritaget for logbogs-kravene i henhold til stk. 4 og 5, for at sikre at fartøjerne overholder gældende EF-regler.

Med henblik herpå udarbejder hver medlemsstat en prøveudtagningsplan og fremsender den til Kommissionen. Resultaterne af den stedfundne overvågning meddeles regelmæssigt Kommissionen.

7. Førere af EF-fiskerfartøjer skal registrere de i stk. 1 og 3 krævede oplysninger enten i edb-læsbar form eller på papir.

▼M7

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36, herunder

— et andet geografisk grundlag end det statistiske ICES-rektangel i særlige tilfælde

— registrering af fangster, der er taget med småmasket grej, og som opbevares usorteret om bord, og

— den liste, der er omhandlet i stk. 2.

▼B

Artikel 7

▼M7

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj, der ønsker at benytte landingssteder i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, skal opfylde kravene i ordninger med udpegede havne, som denne medlemsstat har udarbejdet i henhold til artikel 38, eller hvis denne medlemsstat ikke anvender en sådan ordning, skal han mindst fire timer i forvejen give myndighederne i den pågældende medlemsstat meddelelse om:

— landingsstedet/landingsstederne og det forventede ankomsttidspunkt

— de mængder af hver art, der skal landes.

▼B

2. Hvis en fartøjsfører, som omhandlet i stk. 1, undlader at foretage den nævnte meddelelse, kan han af de kompetente myndigheder pålægges passende sanktioner.

3. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 36 fritage visse kategorier af EF-fiskerfartøjer fra forpligtelsen i stk. 1 for en begrænset periode, som dog kan fornyes, eller fastsætte en anden meddelelsesfrist, idet der tages hensyn til afstanden mellem fiskebankerne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fartøjer er registreret eller opført i fortegnelser.

Artikel 8

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på mindst 10 meter eller dennes stedfortræder skal efter hvert togt inden 48 timer efter landing indgive en opgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor landingen finder sted. Føreren er ansvarlig for nøjagtigheden af opgørelsen, som mindst skal indeholde oplysninger om de landede mængder af hver af de i artikel 6, stk. 2, omhandlede arter og om det sted, hvor de blev fanget.

2. Rådet kan med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen vedtage ligeledes at lade forpligtelsen i stk. 1 gælde for fartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter. Rådet kan endvidere med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen træffe beslutning om undtagelser fra forpligtelsen i stk. 1 for visse kategorier af fartøjer, med en længde overalt på mindst 10 meter, og som udøver specifikke former for fiskeri.

3. Hver medlemsstat skal ved prøveudtagning overvåge den virksomhed, som udøves fra fiskerfartøjer, der er fritaget for kravene i stk. 1, for at sikre, at disse fartøjer overholder gældende EF-regler.

Med henblik herpå udarbejder hver medlemsstat en prøveudtagningsplan og fremsender den til Kommissionen. Resultaterne af den stedfundne overvågning meddeles regelmæssigt Kommissionen.

4. Detaljerede regler for gennemførelsen af denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36.

Artikel 9

▼M7

1. Auktioner eller andre af medlemsstaternes bemyndigede organer eller personer, som er ansvarlige for første markedsføring af fiskerivarer, der landes i en medlemsstat, skal ved første salg indgive en salgsnota til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område den første markedsføring foretages. Det er auktionernes eller andre af medlemsstaterne bemyndigede organers eller personers ansvar at forelægge salgsnotaerne med alle de oplysninger, der kræves i denne artikel.

2. Hvis første markedsføring af fiskerivarer, der landes i en medlemsstat, foretages på anden måde end den, der er anført i stk. 1, må de landede fiskerivarer ikke fjernes, uden at et af følgende dokumenter er

▼M7

forelagt de kompetente myndigheder eller andre godkendte organer i medlemsstaterne:

— en salgsnota, når varerne er solgt eller udbydes til salg på landingsstedet

— en kopi af et af de i artikel 13 omhandlede dokumenter, når varerne udbydes til salg et andet sted end på landingsstedet; denne kopi skal suppleres med en salgsnota udfærdiget ved det faktiske salg

— en overtagelseserklæring, når varerne ikke udbydes til salg, eller når de skal udbydes til salg på et senere tidspunkt.

Forelæggelsen af salgsnotaen med alle de oplysninger, der kræves i denne artikel, er købers ansvar.

Forelæggelsen af overtagelseserklæringen med alle de oplysninger, der kræves i denne artikel, er erklæringens indehavers ansvar.

▼B

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede salgsnotaer skal mindst indeholde følgende oplysninger:

▼M7

— det relevante navn på hver art og dens geografiske oprindelse

▼B

— for alle arter, hvor det er relevant, individuel størrelse eller vægt, klasse, behandlingsgrad og friskhed

▼M7

— i givet fald fiskenes mindstemål

▼B

— pris og mængde ved første salg for hvert art og, hvor det er relevant, på grundlag af individuel størrelse eller vægt, klasse, behandlingsgrad og friskhed

— eventuelt angivelse af, hvad varer, der trækkes tilbage fra markedet, er beregnet til (biprodukter, konsum, prolongation)

— navn på såvel sælger som køber

— tid og sted for salget

▼M7

— eventuelt henvisning til købekontrakten.

4. Salgsnotaerne forelægges de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for kontrollen af første markedsføring, på sådanne betingelser, at følgende oplysninger skal medtages:

— havnekendingsbogstaver og -nummer samt navn på det fiskerfartøj, der har landet de pågældende mængder

— rederens eller fartøjsførerens navn

— landingshavn og -dato

— eventuelt henvisning til et af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og stk. 4, litra b).

4a. Hvis salgsnotaen ikke svarer til fakturaen eller et andet tilsvarende dokument som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ([1]), træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger til at sikre og efterprøve, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen.

([1]) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.197, s. 1).

▼M7

4b. Den i stk. 2 omhandlede overtagelseserklæring, som udfærdiges af ejeren af de landede fiskerivarer eller dennes befuldmægtigede, skal indeholde følgende oplysninger:

— det relevante navn på hver art og dens geografiske oprindelse

— for alle arters vedkommende, vægt fordelt efter varernes behandlingsform

— i givet fald fiskenes mindstemål

— identifikation af det fiskerfartøj, der har landet varerne

— identifikation af fartøjsføreren

— landingshavn og -dato

— varernes oplagringssted

— eventuelt henvisning til de dokumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og stk. 4, litra b).

4c. Når de landede fiskerivarer er bestemt til senere udbydelse til salg, og når markedsføringen af fiskerivarerne sker til en kontraktpris eller en fast pris gældende for en bestemt periode, foretager medlemsstaten de relevante efterprøvninger hos de berørte virksomheder eller personer for at kontrollere rigtigheden af oplysningerne i henholdsvis overtagelseserklæringen eller salgsnotaen omhandlet i stk. 2.

5. Salgsnotaerne, overtagelseserklæringerne og en kopi af transportdokumenterne forelægges inden 48 timer efter den første markedsføring eller landingen for de kompetente myndigheder eller andre af medlemsstaten bemyndigede organer i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område transaktionerne har fundet sted. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen i særlige situationer efter fremgangsmåden i artikel 36 indrømme undtagelser fra denne frist.

Hvis varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, skal transportøren inden 48 timer efter landingen forelægge en kopi af transportdokumentet for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område den første markedsføring erklæres at have fundet sted. Den medlemsstat, hvor den første markedsføring finder sted, kan i den forbindelse kræve yderligere oplysninger fra landingsmedlemsstaten.

▼B

6. De kompetente myndigheder opbevarer en genpart af hver salgsnota i en periode på et år regnet fra begyndelsen af det år, der følger efter året for registreringen af de til de kompetente myndigheder indgivne oplysninger.

▼M7

Når første markedsføring af de landede fiskerivarer ikke finder sted i den medlemsstat, hvor varerne landes, sikrer den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen af den første markedsføring, at en kopi af salgsnotaen snarest muligt forelægges for de myndigheder, der er ansvarlige for kontrollen af landingen af de pågældende varer.

▼B

7. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 36 indrømme fritagelse fra pligten til at forelægge salgsnotaen for medlemsstatens kompetente myndigheder eller andre bemyndigede organer for fiskerivarer, der er landet fra visse kategorier af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter ►M7 eller for mængder af landede fiskerivarer, svarende til højst 50 kg levende vægt pr. art ◄.

Sådanne fritagelser kan kun indrømmes, hvis den pågældende medlemsstat har indført en tilstrækkelig overvågningsordning.

8. En køber, der erhverver mængder, som ikke derefter markedsføres, men kun bruges til privat konsum, er fritaget fra kravene i stk. 2.

▼B

9. Detaljerede regler for gennemførelsen af denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼M7

_____

Artikel 11

1. Omladning og fiskeri, der indebærer, at to eller flere fartøjer medvirker i fællesskab, og som finder sted i farvande henhørende under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, såvel som omladning, der foretages i en medlemsstats havne, kan tillades af den pågældende medlemsstat. Førerne af de pågældende fartøjer skal overholde de ifølge stk. 2 fastlagte betingelser, særlig med hensyn til:

— fastlæggelse af godkendte steder

— inspektions- og overvågningsprocedurer

— betingelserne for registrering af og meddelelse om omladningen og de omladte mængder.

Denne bestemmelse gælder ikke for partrawl-fiskeri med EF-fartøjer.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes under hensyntagen til de berørte medlemsstaters bemærkninger efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼B

Artikel 12

Såfremt omladningen eller landingen forventes af finde sted mere end 15 dage efter fangsten, skal de i artikel 8 og 11 krævede oplysninger fremsendes til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis flag fartøjet fører, eller i hvilken fartøjet er registreret, senest 15 dage efter fangsten.

Artikel 13

▼M7

1. Alle fiskerivarer, der landes eller indføres i Fællesskabet, enten uforarbejdede eller efter at være blevet forarbejdet om bord, og for hvilke der hverken er forelagt en salgsnota eller en overtagelseserklæring i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 og 2, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet eller indførselsstedet, skal ledsages af et dokument, der udfærdiges af transportøren, indtil første salg har fundet sted. Forelæggelsen af dette transportdokument med alle de oplysninger, der kræves i denne artikel, er transportørens ansvar.

2. Dette dokument skal indeholde oplysninger om:

a) oprindelsesfartøjets navn og kendingsbogstaver samt -nummer i forbindelse med forsendelsen. I tilfælde af indførsel med andet end skib, skal det i dokumentet oplyses, hvor forsendelsen er blevet indført

b) forsendelsens (forsendelsernes) bestemmelsessted og transportmidlet

c) fiskemængderne (i kg forarbejdet vægt) for hver transporteret art, navnet på afsenderen og sted og dato for losningen samt det relevante navn på hver art, dens geografiske oprindelse og i givet fald fiskenes mindstemål.

▼B

3. Hver transportør skal sikre, at det i stk. 1 nævnte dokument mindst indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 2.

4. Transportøren er fritaget for forpligtelsen i stk. 1, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) det i stk. 1 nævnte dokument erstattes af en kopi af en af de erklæringer, der er nævnt i artikel 8 eller 10 vedrørende de transporterede mængder

b) det i stk. 1 nævnte dokument erstattes af en kopi af T 2 M-dokumentet, der angiver de transporterede mængders oprindelse.

5. En medlemsstats kompetente myndigheder kan indrømme undtagelser fra kravet i stk. 1, hvis fiskemængderne transporteres inden for havneområdet eller højst 20 km fra landingsstedet.

▼M7

5a. Når fiskerivarer, der er erklæret solgt i overensstemmelse med artikel 9, transporteres til et andet sted end landings- eller indførselsstedet, skal transportøren til enhver tid kunne bevise ved hjælp af et dokument, at der faktisk er sket et salg.

6. Hver medlemsstat foretager stikprøvekontrol på sit område for at efterprøve, om forpligtelserne i henhold til denne artikel bliver opfyldt. Intensiteten af denne kontrol kan afhænge af, hvor streng kontrollen har været i tidligere faser.

▼B

7. Medlemsstaterne koordinerer deres kontrolaktiviteter for at sikre, at inspektionen er så effektiv og økonomisk som muligt. Medlemsstaterne overvåger med henblik herpå især transport af varer, som ifølge oplysninger, de har modtaget, må formodes at være i modstrid med Fællesskabets forordninger.

▼M7

7a. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼B

Artikel 14

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle landinger i en medlemsstat som omhandlet i artikel 8, 9 og 10 registreres. Med henblik herpå kan de kræve, at første markedsføring sker ved offentlig auktion.

2. Hvis første markedsføring af landede fangster ikke sker ved auktion som foreskrevet i artikel 9, stk. 2, sørger medlemsstaterne for, at auktionerne eller andre af medlemsstaterne bemyndigede organer underrettes om de pågældende mængder.

3. Oplysninger om landinger fra kategorier af fartøjer, der er omfattet af undtagelserne i artikel 7 og 8, eller om landinger i havne, der ikke har en tilstrækkeligt udviklet administrativ struktur til at registrere landingerne, kan efter derom fremsat anmodning fra en medlemsstat til Kommissionen inden tolv måneder efter denne forordnings ikrafttræden undtages fra kravet om, at sådanne oplysninger skal behandles. Denne undtagelse indrømmes, hvis registreringen af de pågældende data ville give de nationale myndigheder uforholdsmæssigt store vanskeligheder i forhold til de samlede landinger, og hvis de landede arter sælges lokalt. Hver medlemsstat udarbejder en liste over de havne og fartøjer, der opfylder kravene for en sådan undtagelse, og sender listen til Kommissionen.

4. Medlemsstater, der er omfattet af undtagelsen i stk. 3, udarbejder en prøveudtagningsplan for at vurdere omfanget af de forskellige landinger i de berørte havne. Planen skal godkendes af Kommissionen, inden undtagelser finder anvendelse. Medlemsstaten sender regelmæssigt resultaterne af disse vurderinger til Kommissionen.

Artikel 15

1. Hver medlemsstat giver inden den 15. i hver måned via edb Kommissionen meddelelse om de mængder af hver bestand eller

▼B

gruppe af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, og som er landet i den foregående måned, og meddeler den alle oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 11 og 12.

Meddelelserne til Kommissionen skal indeholde oplysning om fangststedet som beskrevet i artikel 6 og 8 samt om de pågældende fiskerfartøjers nationalitet.

For de arter, hvor fangsterne fra de fiskerfartøjer, der fører en given medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, anses for at udgøre mindst 70 % af den kvote, den tildeling eller den andel, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat, giver medlemsstaten Kommissionen en udnyttelsesprognose med angivelse af tidspunktet for, hvornår kvoten, tildelingen eller andelen forventes at være opfisket.

Medlemsstaterne skal efter anmodning fra Kommissionen give denne mere detaljerede eller hyppigere oplysninger end bestemt i dette stykke, hvis det må forudses, at fangsterne af bestande eller grupper af bestande undergivet TAC eller kvoter vil kunne nå niveauet for de pågældende TAC eller kvoter.

2. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne via edb kan gøre sig bekendt med de meddelelser, den har modtaget i henhold til denne artikel.

3. Hvis Kommissionen konstaterer, at en medlemsstat ikke har overholdt den i stk. 1 fastsatte frist for meddelelse af oplysninger om de månedlige fangster, kan den fastsætte en dato, på hvilken fangsterne af en bestand eller gruppe af bestande, undergivet en kvote eller en anden mængdemæssig begrænsning og taget af fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, anses for at udgøre 70 % af den kvote, tildeling eller andel, der er til rådighed for medlemsstaten, og den forventede dato for, hvornår kvoten, tildelingen eller andelen anses for at være opfisket.

4. Hver medlemsstat meddeler inden udgangen af den første måned i hvert kvartal via edb Kommissionen, hvor store mængder der i det foregående kvartal er blevet landet af andre bestande end dem, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne meddeler efter anmodning fra den berørte medlemsstat denne oplysninger om de landinger, udbud til salg eller omladninger af fiskerivarer, som finder sted i dens havne eller i farvande under deres jurisdiktion fra fiskerfartøjer, der fører denne medlemsstats flag eller er registreret i denne, og som omfatter fisk af en bestand eller gruppe af bestande, der er undergivet en kvote, som er tildelt den pågældende medlemsstat, jf. dog artikel 15.

Oplysningerne skal bestå af navn og havnekendingsbogstaver og -nummer på fartøjet, mængderne af fisk for hver bestand eller gruppe af bestande, som fartøjet har landet, udbudt til salg eller omladet, samt dato og sted for landing, udbud til salg eller omladning. Oplysningerne meddeles senest fire arbejdsdage efter anmodningen fra den anden medlemsstat eller inden for en yderligere tidsfrist, som den pågældende medlemsstat eller landingsmedlemsstaten fastsætter.

2. Den medlemsstat, hvor fangsten landes, udbydes til salg for første gang eller omlades, sender disse oplysninger til Kommissionen efter dennes anmodning, samtidig med at den sender dem til registreringsmedlemsstaten.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre overvågning af fangst af de arter, som deres fartøjer tager i farvande, der hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, og på åbent

▼B

hav, samt kontrol og registrering af omladninger og landinger af sådanne fangster.

2. Kontrolforanstaltningerne skal sikre, at redere og/eller fartøjsførere overholder følgende forpligtelser:

— der skal om bord på fiskerfartøjet forefindes en logbog, i hvilken fartøjsføreren skal registrere fangsterne

— der skal ved landinger i havne i Fællesskabet forelægges landingsmedlemsstatens myndigheder en landingopgørelse (SIC! landingsopgørelse)

— der skal gives oplysninger til flagmedlemsstaten om enhver omladning af fisk til fiskerfartøjer fra tredjelande og om landinger, der foretages direkte i tredjelande.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af de fiskeriaftaler, som er indgået mellem Fællesskabet og tredjelande, og af internationale konventioner, som Fællesskabet er part i.

Artikel 18

1. Hver medlemsstat meddeler inden udgangen af den første måned af hvert kvartal via edb Kommissionen, hvilke mængder der er taget i de i artikel 17 omhandlede farvande, og som er landet i det foregående kvartal, samt alle oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 17, stk. 2.

2. For fangster taget i tredjelandes farvande opdeles de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, på de enkelte tredjelande og de enkelte bestande, med henvisning til det mindste statistiske område, der er fastlagt for det pågældende fiskeri.

Fangster taget på åbent hav meddeles med henvisning til det mindste statistiske område, som er fastlagt i den internationale konvention om fangststedet, og med opdeling på de enkelte arter eller grupper af arter, for så vidt angår alle bestande i det pågældende fiskeri.

3. Inden den 1. oktober hvert år sørger Kommissionen for, at medlemsstaterne kan gøre sig bekendt med de oplysninger, som den modtager i henhold til denne artikel.

▼M7

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼B

Artikel 19

1. For at sikre at de i artikel 3, 6, 8, 9, 10, 14 og 17 fastsatte forpligtelser opfyldes, indfører medlemsstaterne et valideringssystem, som navnlig skal omfatte sammenholdelse og efterprøvning af de oplysninger, der er indkommet som følge af de nævnte forpligtelser.

2. For at lette efterprøvningen opretter medlemsstaterne en edb-database, hvor de i stk. 1 omhandlede oplysninger registreres.

Medlemsstaterne kan oprette decentraliserede databaser, forudsat at baserne og procedurerne i forbindelse med indsamling og registrering af data er standardiserede, så de er kompatible på hele medlemsstatens område.

▼M7

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger registreres i databasen hurtigst muligt.

De i logbogen, landingsopgørelsen, salgsnotaen og overtagelseserklæringen registrerede oplysninger om ressourcer, der reguleres i medfør af

▼M7

artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3760/92 ([1]) registreres i den i stk. 2 omhandlede database inden for en frist på højst femten arbejdsdage fra datoen for de kompetente myndigheders modtagelse af disse oplysninger. Hvis udnyttelsesgraden for en kvote overstiger 85 %, er denne frist på højst fem arbejdsdage.

———————

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at lette indsamlingen og valideringen af dataene og efterprøvningerne ved sammenholdelse. Kommissionen skal have fjernadgang til kopier af de edb-registre, der indeholder de relevante oplysninger på grundlag af en specifik anmodning.

▼B

6. Detaljerede regler for gennemførelsen af denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼M1

AFSNIT IIa

Kontrol med fiskeriindsatsen

Artikel 19a

▼M9

1. I dette afsnit forstås ved »de pågældende fiskeriområder« de ICES-områder eller CECAF-afsnit, som ordningernefor begrænsning af fiskeriindsatsen finder anvendelsepå i medfør af EF-reglerne.

▼M6

1a. Artikel 19e, 19f, 19g, 19h og 19i anvendes for EF-fiskerfartøjer, som i medfør af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 779/97 af 24. april 1997 om en forvaltningsordning for fiskeriindsatsen i Østersøen ([2]), af medlemsstaterne har fået tilladelse til at udøve deres fiskeriaktiviteter i de fiskeriområder, der er fastsat i bilaget til nævnte forordning.

▼M9

2. Det er forbudt EF-fiskerfartøjer at udøve fiskeri ide pågældende fiskeriområder, hvis flagmedlemsstatenikke har givet fartøjet behørig tilladelse hertil.

▼M1

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 gælder artikel 19b og 19c alene for EF-fiskerfartøjer, der har fået tilladelse til at udøve fiskeri efter demersale arter.

Artikel 19b

1. Førere af EF-fiskerfartøjer meddeler følgende oplysninger i form af en rapport benævnt »indsatsrapport«:

— navn, ydre identifikationsmærke, radiokaldesignal og navn på føreren af fartøjet

— positionen for det fartøj, som rapporten angår

— dato og tidspunkt for:

  — hvert anløb af og hver afgang fra en havn i et fiskeriområde

  — hver indsejling i et område

  — hver udsejling fra området.

▼M5

— fangsterne om bord efter arter i kilogram levende vægt.

———————

([1]) EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.
([2]) EFT L 113 af 30.4.1997, s. 1.

▼M1

2. Uanset stk. 1 skal fartøjer, der udøver fiskeri tværs over grænsen mellem to områder mere end én gang i løbet af 24 timer, men som holder sig inden for et område på 5 sømil på begge sider af grænsen mellem områderne, give meddelelse om første indsejling og sidste udsejling inden for nævnte 24 timers periode.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger, for at førerne af fartøjer, som fører deres flag, eller repræsentanterne for førerne af disse fartøjer, opfylder meddelelsespligten.

▼M5

4. Nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 36.

▼M1

Artikel 19c

1. Førere af EF-fiskerfartøjer eller repræsentanter for disse meddeler samtidigt de i artikel 19b nævnte oplysninger pr. telex, ►M5 pr. FOS ◄, telefax, telefon, idet meddelelsen skal registreres behørigt af modtageren, eller pr. radio via en radiostation, som er godkendt ifølge EF-forskrifterne til at modtage meddelelserne, eller på en af de andre godkendte måder efter fremgangsmåden i artikel 36, til myndighederne:

— i flagmedlemsstaten, og

— i den medlemsstat eller de medlemsstater, der er ansvarlig(e) for overvågningen, hvis fartøjet har til hensigt at udøve eller allerede har udøvet fiskeri i farvande under denne medlemsstats eller disse medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion.

Meddelelserne skal gives umiddelbar forud for den enkelte ind- eller udsejling. Hvis det af årsager, der må tilskrives force majeure, er umuligt for fartøjet at sende meddelelsen, kan et andet fartøj sende meddelelsen på førstnævnte fartøjs vegne.

2. Uanset stk. 1 skal førere af EF-fiskerfartøjer eller deres repræsentanter, når førerne:

— udøver fiskeri i mere end ét område, jf. artikel 19b, udfærdige en indsatsrapport for første udsejling og sidste udsejling for hver 24 timers periode

— udøver fiskeri i farvande under deres flagmedlemsstats eller fartøjernes registreringsmedlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, meddele de i artikel 19b nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten på den måde, som denne har foreskre- vet. Denne måde må under ingen omstændigheder være mindre effektiv med hensyn til overvågning af fiskeriindsats end de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger. Flagmedlemsstaten giver i god tid Kommissionen underretning om den valgte meddelelsesform

— tilbringer under 72 timer på havet, men i dette tidsrum udøver fiskeri i farvande under en anden medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, inden fartøjets udsejling meddele de i artikel 19b nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i den eller de pågældende medlemsstater og flagstaten på en af de i stk. 1 nævnte måder. Nævnte myndigheder skal registrere disse oplysninger på edb. Såfremt de givne oplysninger ændres, sørger føreren eller dennes repræsentant for øjeblikkelig meddelelse af disse ændringer til nævnte kompetente myndigheder.

3. Tidstro automatiske systemer, der er anerkendt i henhold til EF-forskrifterne, udgør anerkendte meddelelsesformer i henhold til stk. 1.

▼M5

Artikel 19d

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de indsatsrapporter, der modtages i henhold til artikel 19b og 19c, registreres i maskinlæsbar form.

▼M1

Artikel 19e

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer indfører under eget ansvar i deres logbog den tid, de har befundet sig i et område, på følgende måde:

For slæberedskaber:

— den dato og det tidspunkt, hvor fartøjet er sejlet ind i et område eller har forladt en havn i området

— den dato og det tidspunkt, hvor fartøjet er sejlet ud af området eller har anløbet en havn i området.

For faststående redskaber:

— den dato og det tidspunkt, hvor fartøjet, der anvender det faststående redskab, er sejlet ind i et område eller har forladt en havn i området

— den dato og det tidspunkt, hvor det faststående redskab er sat ud eller sat ud igen i det pågældende område

— den dato og det tidspunkt, hvor fiskeri med faststå- ende redskab er afsluttet

— den dato og det tidspunkt, hvor fartøjet har forladt området eller har anløbet en havn i området.

2. Uanset stk. 1 skal førere af EF-fiskerfartøjer, der udøver fiskeri i mere end ét område, jf. artikel 19b, notere dato og tidspunkt for deres første indsejling i et område og deres sidste udsejling af området.

3. Førere af EF-fartøjer, der udøver fiskeri efter demersale arter, skal indføre de ifølge artikel 19b krævede oplysninger i deres logbog.

4. For fartøjer, der er fritaget for logbogskravene, foretager flagmedlemsstaten stikprøvekontrol for at vurdere den samlede fiskeriindsats.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36.

Artikel 19f

1. Flagmedlemsstaten supplerer den eller de fortegnelser, som den har oprettet ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 109/94 af 19. januar 1994 om Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer ([1]), ved medtagelse af oplysninger i de navnelister over fiskerfartøjer, der er nævnt i artikel 2 i forordning (EF) nr. 685/95 ►M6 og i artikel 2 i forordning (EF) nr. 779/97 ◄.

2. Flagmedlemsstaten sender via edb og fortrinsvis med elektronisk post de i stk. 1 nævnte oplysninger efter procedurerne i forordning (EF) nr. 109/94.

3. Kommissionen sørger efter procedurerne i forordning (EF) nr. 109/94 for, at de medlemsstater, der er ansvarlige for kontrollen, har adgangen til oplysninger til identifikation af de fartøjer, der har adgang til deres farvande.

▼M9

Artikel 19g

Hver medlemsstat registrerer den fiskeriindsats, der udøves af de fartøjer, som fører dens flag, inden for hvert af de pågældende fiskeri-

([1]) EFT nr. L 19. af 22.1.1994, s. 5.

▼M9

områder på grundlag af de tilgængelige oplysninger i fartøjernes logbøger og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 19e, stk. 4.

Artikel 19h

Hver medlemsstat foretager en samlet vurdering af den fiskeriindsats, der er udøvet af de fartøjer, der fører dens flag, og som har en længde overalt på mindre end 15 m, i hvert af de pågældende fiskeriområder, og af fartøjer, som har en længde overalt på mindre end 10 m, i det område, der er nævnt i artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeriressourcer i EF ([1]).

▼M1

Artikel 19i

Hver medlemsstat meddeler pr. edb og efter procedurerne i forordning (EF) nr. 109/94 Kommissionen de aggregerede oplysninger om den fiskeriindsats:

▼M9

— der er udøvet i den foregående måned i hvert fiskeriområde, for demersale arter inden den 15. i hver måned

▼M6

— der er udøvet i det foregående kvartal i hvert fiskeriområde som nævnt i artikel 19a, stk. 1a, for demersale arter, laks, havørred og ferskvandsfisk, inden udgangen af den første måned i hvert kalenderkvartal, samt inden 15. februar i hvert kalenderår om den fiskeriindsats, der er udøvet i de enkelte måneder i det foregående år,

▼M1

— der er udøvet i det foregående kvartal for hvert fiskeriområde som nævnt i artikel 19a for pelagiske arter, inden udgangen af den første måned i hvert kvartal.

▼M9

Artikel 19j

Hver medlemsstat underretter straks de andre medlemsstater om oplysninger vedrørende identifikation af fartøjer, som fører dens flag, og for hvilke tilladelsen til at udøve fiskeri i et eller flere af de fiskerier, der er omhandlet i artikel 3 og 6 i forordning (EF) nr. 1954/2003, er suspenderet eller inddraget.

▼M5

Artikel 19 ►M9 *k* ◄

For at sikre, at forpligtelserne i henhold til artikel 19b, 19c og 19e overholdes, krydschecker og kontrollerer medlemsstaterne de pågældende data i henhold til disse forpligtelser.

▼B

AFSNIT III

Overvågning af, hvilke redskaber der anvendes

Artikel 20

1. Alle fangster, der opbevares om bord på et EF-fiskerfartøj, skal være i overensstemmelse med den artssammensætning, der er fastlagt for net om bord på dette fartøj i Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af

([1]) EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1.

▼B

7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne ([1]).

Net, der befinder sig om bord, men som ikke anvendes, skal bortstuves, således at de ikke kan bruges uden videre, efter følgende bestemmelser:

a) redskabets net, synk og lignende udstyr skal være adskilt fra dets skovle og dets slæbe- og trawlliner samt wirer

b) redskaber, der befinder sig på eller over dækket, skal være solidt fastgjort til en del af overbygningen.

2. Hvis fangster, der er blevet opbevaret på et EF-fiskerfartøj, er blevet taget med net med forskellige mindstemas-kestørrelser på samme togt, skal artssammensætningen beregnes for hver del af fangsten, der er taget på forskellige vilkår.

Med henblik herpå skal alle ændringer i forhold til den tidligere benyttede maskestørrelse samt fangstsammensætningen om bord, når der foretages sådanne ændringer, noteres i logbogen og landingsopgørelsen. I særlige tilfælde vedtages der efter fremgangsmåden i artikel 36 detaljerede regler for, hvorledes der om bord for hver art skal udarbejdes og ajourføres en lasteplan over forarbejdede produkter med angivelse af, hvor de opbevares under dæk.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan Rådet dog på grundlag af en rapport, som Kommissionen udarbejder med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutte,

a) at EF-fiskerfartøjer, der deltager i særlige fiskerier, ikke må medbringe net af forskellige mindstemaskestørrelser på samme fisketogt

b) at der skal gælde særlige regler for anvendelsen af net af forskellige maskestørrelser i særlige fiskerier.

▼M1

Artikel 20a

▼M9

1. Når fiskerfartøjer, som afsnit IIa finder anvendelse på,udøver fiskeriaktiviteter i de pågældende fiskeriområder, måde kun medføre og anvende det eller de tilsvarende fiskeredskaber.

2. Fiskerfartøjer, som under samme togt også fisker iandre fiskeriområder end de i stk. 1 nævnte, kan dogmedføre redskaber, der er relevante i de pågældendeområder, forudsat at de ombordværende redskaber, der ikkeer godkendt til anvendelse i de i stk. 1 omhandlede fiskeriområder, skal være bortstuvet, så de ikke kan bruges udenvidere, jf. artikel 20, stk. 1, andet afsnit.

▼M1

3. Bestemmelserne om identifikation af faststående redskaber vedtages senest den 31. december 1996 efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼B

AFSNIT IV

Regulering og suspension af fiskeri

Artikel 21

1. Alle fangster af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på den kvote, der for den pågæl-

([1]) EFT nr. L 288 af 11.10.1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3034/92 (EFT nr. L 307 af 23.10.1992, s. 1).

▼B

dende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.

2. Hver medlemsstat fastsætter, fra hvilken dato fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, taget af fiskerfartøjer, som fører dens flag eller er registreret i denne, må antages at have opbrugt den kvote, der er blevet den tildelt for denne bestand eller gruppe af bestande. Medlemsstaten nedlægger fra denne dato foreløbigt forbud mod fiskeri af fisk efter denne bestand eller gruppe af bestande for de nævnte fartøjer samt forbud mod opbevaring om bord, omladning og landing af fangster heraf, der er taget efter denne dato, og den fastsætter, indtil hvilken dato omladning og landing er tilladt, eller inden hvilken dato de sidste fangstopgørelser skal indgives. Denne foranstaltning meddeles straks Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

3. Hvad angår en bestand eller gruppe af bestande, der er underlagt en TAC, kvote eller anden kvantitativ begrænsning, fastsætter Kommissionen efter meddelelse i henhold til stk. 2 eller på eget initiativ på grundlag af de foreliggende oplysninger, på hvilken dato de fangster, som er taget af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, må antages at have opbrugt den kvote, tildeling eller andel, som står til rådighed for denne medlemsstat eller alt efter omstændighederne for Fællesskabet. ►M7 Kommissionen underretter straks medlemsstaterne om denne dato. ◄

I forbindelse med vurderingen af den i første afsnit omhandlede situation underretter Kommissionen de berørte medlemsstater om sandsynligheden for et fiskeristop som følge af, at en TAC er opbrugt.

▼M7

Flagmedlemsstaten nedlægger fra den i første afsnit omhandlede dato foreløbigt forbud mod fiskeri af fisk fra denne bestand eller gruppe af bestande for fartøjer, der fører dens flag, samt mod opbevaring om bord, omladning og landing af sådanne fisk efter denne dato og fastsætter, indtil hvilken dato omladning og landing eller indgivelse af endelige fangstopgørelser kan ske. Denne foranstaltning meddeles straks Kommissionen, som underretter de andre medlemsstater om den.

▼B

4. Når Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, har indført fiskeristop, fordi den TAC, kvote, tildeling eller andel, der står til rådighed for Fællesskabet, formodes opbrugt, og det viser sig, at en medlemsstat i realiteten ikke har opbrugt den kvote, tildeling eller andel, der står til den pågældende medlemsstats rådighed for en bestand eller gruppe af bestande, finder nedenstående bestemmelser anvendelse.

Hvis den skade, der er påført den medlemsstat, ved at fiskeri er blevet forbudt, inden dens kvote er opbrugt, ikke er blevet genoprettet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3760/92, træffes der efter fremgangsmåden i artikel 36 foranstaltninger med henblik på passende genopretning af den skade, der er forårsaget. Disse foranstaltninger kan indebære, at der foretages fradrag for den medlemsstat, der har overskredet sin kvote, tildeling eller andel, idet de fratrukne mængde på passende vis tildeles de medlemsstater, hvis fiskeri er blevet stoppet, inden deres kvote var opbrugt. Disse fradrag og de efterfølgende tildelinger foretages under hensyn først og fremmest til de arter og zoner, for hvilke der er fastsat årlige kvoter, tildelinger eller andele. Disse fradrag eller tildelinger kan foretages i løbet af det år, hvor skaden er forårsaget, eller i løbet af det eller de følgende år.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke, herunder metoden for vurdering af de pågældende mængder, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36.

▼M9

Artikel 21a

Hver medlemsstat fastsætter den dato, hvor de fartøjer, der fører dens flag eller er registreret i Fællesskabet, antages at have nået den maksimale fiskeriindsats inden for et fiskeriområde, jf. den forordning, der er nævnt i artikel 11, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 1954/2003. Den udsteder fra denne dato et foreløbigt forbud mod, at disse fartøjer udøver fiskeri i det pågældende fiskeriområde. Denne foranstaltning meddeles straks Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

▼M1

Artikel 21b

Når de fartøjer, der fører en medlemsstats flag, anses at have nået 70 % af det maksimumsniveau for fiskeriindsatsen inden for et fiskeriområde, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2027/95, meddeler medlemsstaten Kommissionen de foranstaltninger, der er vedtaget efter artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 685/95.

Artikel 21c

1. På grundlag af de i artikel 19i nævnte oplysninger sørger Kommissionen for, at de maksimumsniveauer for fiskeriindsatsen, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2027/95, overholdes.

2. Efter en meddelelse ifølge artikel 21a eller på eget initiativ fastsætter Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed, den dato, hvor en medlemsstats maksimumsniveau for fiskeriindsatsen i et fiskeriområde antages at være nået. Fra denne dato må de fartøjer, som fører denne medlemsstats flag, ikke udøve fiskeri i det pågældende fiskeriområde.

▼B

Artikel 22

Konstaterer en medlemsstats kompetente myndigheder, at et EF-fiskerfartøj ved sit fiskeri har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne forordning, kan flagmedlemsstaten underkaste det pågældende fartøj yderligere kontrolforanstaltninger.

Flagmedlemsstaten underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om navn og havnekendingsbogstaver og -nummer for de fartøjer, der pålægges denne yderligere kontrolforanstaltning.

Artikel 23

1. Konstaterer Kommissionen, at en medlemsstat har overskredet den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, der står til dens rådighed, foretager Kommissionen fradrag i den årlige kvote, tildeling eller andel for den medlemsstat, der har overskredet disse. Fradragene foretages efter fremgangsmåden i artikel 36.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen regler for fradrag i overensstemmelse med de målsætninger og forvaltningsstrategier, der er opstillet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3760/92, idet den først og fremmest tager hensyn til følgende parametre:

— overskridelsens omfang

— eventuelle tilfælde af overfiskning af den samme bestand i foregående år

— den pågældende bestands biologiske tilstand.

▼B

AFSNIT V

Inspektion og overvågning af visse foranstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeristrukturerne, herunder akvakulturstrukturerne

Artikel 24

For at sikre overholdelse af de målsætninger og strategier, der fastlægges af Rådet i henhold til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3760/92, herunder de kvantificerede mål med hensyn til fællesskabsflådernes fiskerikapacitet og tilpasningen af deres aktiviteter, gennemfører hver medlemsstat på sit område og i de farvande, der henhører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, en regelmæssig overvågning af alle, der er berørt af virkeliggørelsen af nævnte mål.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser med henblik på at efterprøve om de i artikel 24 nævnte mål er opfyldt. I den forbindelse foretager de en teknisk overvågning, bl.a. på følgende områder:

a) omstrukturering, fornyelse og modernisering af fiskerflåden

b) tilpasning af fiskerikapaciteten gennem midlertidigt eller endelig ophør

c) begrænsning af visse fiskerfartøjers aktivitet

d) restriktive bestemmelser om fiskeredskabers form og antal samt om anvendelsesmåden

e) udvikling af akvakultur og kystområder.

2. Konstaterer Kommissionen, at en medlemsstat ikke efterkommer bestemmelserne i stk. 1, kan den forelægge Rådet forslag til passende generelle foranstaltninger, jf. dog artikel 169 i traktaten. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 26

1. Der kan efter fremgangsmåden i artikel 25 navnlig med hensyn til efterprøvning af:

a) fiskerfartøjernes motorkraft

b) fiskerfartøjernes tonnage

c) fiskerfartøjernes oplægningstid

d) fiskeredskabernes karakteristika og af deres antal pr. fartøj.

2. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de anvendte kontrolmetoder samt om navn og adresse på de myndigheder, der varetager efterprøvningen.

Artikel 27

1. For at lette den i artikel 25 omhandlede overvågning indfører medlemsstaterne et valideringssystem, der navnlig skal omfatte efterprøvning af oplysningerne om fiskerflådernes kapacitet og aktiviteter i bl.a.:

— den logbog, der nævnes i artikel 6

— den landingsopgørelse, der nævnes i artikel 8

— Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer som fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 163/89 ([1]).

([1]) EFT nr. L 20 af 25.1.1989, s. 5.

▼B

2. Med henblik herpå opretter medlemsstaterne edb-databaser eller udbygger allerede eksisterende edb-baser med de relevante oplysninger om fiskerflådernes kapacitet og aktiviteter.

3. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, 4 og 5, finder anvendelse.

4. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36.

AFSNIT VI

Inspektion og overvågning af visse foranstaltninger under den fælles markedsordning for fiskerivarer

Artikel 28

1. For at sikre overholdelse af de tekniske regler i forskrifterne om de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ([1]), gennemfører hver medlemsstat på sit område en regelmæssig overvågning af alle, der er berørt af nævnte foranstaltninger.

2. Denne overvågning skal bl.a. omfatte de tekniske aspekter af gennemførelsen af:

a) handelsnormerne, navnlig mindstemålene

b) prisordningen, navnlig

— tilbagetagelse af varer fra markedet til andre anvendelsesformål end konsum

— oplagring og/eller forarbejdning af varer, der er taget tilbage fra markedet.

Medlemsstaterne foretager sammenligning mellem oplysningerne i dokumenterne angående den første markedsføring af mængder som omhandlet i artikel 9 og de landede mængder, dokumenterne vedrører, bl.a. med hensyn til vægten.

▼M7

2a. Når der i medfør af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3760/92 er fastsat et mindstemål for en bestemt art, skal enhver erhvervsdrivende med ansvar for salg, oplagring og transport af partier af fiskerivarer af denne art under dette mindstemål til enhver tid kunne bevise, fra hvilket geografisk område de pågældende varer stammer, eller at de hidrører fra akvakultur. Medlemsstaterne gennemfører den nødvendige kontrol for at forebygge eventuelle problemer på deres område som følge af transport eller markedsføring af fisk, der ikke overholder mindstemålene.

▼B

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de vedtagne kontrolforanstaltninger, kontrolmyndighederne, konstaterede overtrædelser, samt hvilke skridt der er taget i den forbindelse.

Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt tjenestemænd, og øvrige ansatte er forpligtet til ikke at videregive oplysninger, som de har indsamlet i henhold til denne artikel, og som er omfattet af tavshedspligt.

4. Denne artikel berører ikke de nationale bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med retlige procedurer.

([1]) EFT nr. L 388 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1891/93 (EFT nr. L 172 af 15.7.1993, s. 1).

▼M7

AFSNIT VIa

Kontrol af tredjelandsfartøjers fiskerivirksomhed

Artikel 28a

I dette afsnit forstås ved »tredjelandsfiskerfartøj«

— et fartøj uanset dimensioner, der som primær eller sekundær aktivitet anvendes til fiskerivarer

— et fartøj, der ikke anvendes til fangst med egne midler, men modtager fiskerivarerne ved omladning fra andre fartøjer

— et fartøj, hvor der foretages en af følgende behandlinger af fiskerivarer om bord: filetering, udskæring, flåning, hakning, frysning og/eller forarbejdning

og som fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland.

Artikel 28b

1. Et tredjelandsfiskerfartøj må ikke foretage fangst, opbevaring om bord eller forarbejdning af fiskerivarer i EF-fiskerizonen, medmindre det har fået udstedt en fiskerilicens og en særlig fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1627/94 ([1])

2. Tredjelandsfiskerfartøjer må heller ikke foretage omladninger eller forarbejdning med mindre de har fået en forhåndstilladelse fra den medlemsstat, i hvis farvande aktiviteterne skal finde sted. Tredjelandsfiskerfartøjer må ikke foretage omladninger eller fiskeri, der indebærer, at to eller flere fartøjer medvirker i fællesskab, medmindre de har fået en forhåndstilladelse til omladning eller forarbejdning fra den pågældende medlemsstat og opfylder de betingelser, der er fastlagt efter artikel 11 i denne forordning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 36.

Artikel 28c

Ethvert tredjelandsfiskerfartøj, der opererer i EF-fiskerizonen, skal opfylde følgende forpligtelser:

— i en logbog registrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6

— for så vidt angår fartøjer, der måler over 20 m mellem perpendikulærerne eller 24 m overalt senest fra den 1. januar 2000 være udstyret med et af Kommissionen godkendt FOS-lokaliseringssystem

— indtil anvendelsen af FOS-systemet følge regler for meddelelse af fartøjets bevægelser

— følge regler for meddelelse af de fangster, der tages og opbevares om bord

— følge de kompetente myndigheders instrukser om kontrol, særlig hvad angår inspektioner, inden fartøjet forlader EF-fiskerizonen

— følge reglerne om mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser (EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7).

▼M7

Artikel 28d

Kommissionen fastsætter ud fra de foreliggende oplysninger, på hvilken dato de kvoterede fangster af en bestand eller gruppe af bestande, som foretages af tredjelandsfartøjer, anses for at have opbrugt kvoten. Kommissionen underretter straks tredjelandet og de berørte medlemsstater om denne dato.

Fra denne dato nedlægges der foreløbigt forbud mod fiskeri af fisk fra denne bestand eller gruppe af bestande for disse fartøjer samt mod opbevaring om bord, omladning og landing af fisk fisket efter denne dato. Kommissionen fastsætter også, indtil hvilken dato omladning og landing eller indgivelse af endelige fangstopgørelser kan ske.

Artikel 28e

1. Føreren af et tredjelandsfiskerfartøj eller dennes repræsentant skal mindst 72 timer før den forventede ankomst til havnen give de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havne eller landingssteder fartøjet ønsker at benytte, meddelelse om følgende:

— tidspunktet for ankomsten til landingshavnen

— de ombordværende fangster

— det eller de områder, hvor fangsterne er taget, uanset om der er tale om EF-fiskerizonen, et andet område under et tredjelands jurisdiktion eller højhedsområde eller det åbne hav.

Landing må ikke påbegyndes, uden at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat har givet tilladelse dertil.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure eller en nødsituation må et tredjelandsfiskerfartøj kun sejle ind i de havne, der er udpeget af den medlemsstat, hvis havne eller landingssteder det ønsker at benytte.

3. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 36 fritage visse kategorier af tredjelandsfiskerfartøjer for den i stk. 1 omhandlede forpligtelse i en begrænset periode, som kan forlænges, eller fastsætte en anden meddelelsesfrist under hensyntagen til bl.a. afstanden mellem fiskebankerne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fartøjer er registreret eller opført i fortegnelser.

4. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører bestemmelserne i de fiskeriaftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og visse tredjelande.

Artikel 28f

Føreren af et tredjelandsfiskerfartøj eller dennes repræsentant forelægger hurtigst muligt og senest 48 timer efter landingen de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis havne eller landingssteder benyttes, en opgørelse over de landede mængder fiskerivarer med angivelse af de landede arter, datoen og stedet for hver fangst. Føreren er ansvarlig for opgørelsens rigtighed.

Hver medlemsstat meddeler efter anmodning fra Kommissionen oplysningerne om de af tredjelandsfiskerfartøjer foretagne landinger.

Artikel 28g

Når føreren af tredjelandsfiskerfartøjet eller dennes repræsentant indberetter fangsterne som taget på åbent hav, giver de kompetente myndigheder først tilladelse til landing, når føreren eller denne repræsentant på tilfredsstillende vis har godtgjort,

— at de ombordværende arter er fisket uden for et område, der reguleres af en kompetent international organisation, som Fællesskabet har tilsluttet sig, eller

▼M7

— at de ombordværende arter er fisket i overensstemmelse med de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget af den kompetente regionale organisation, som Fællesskabet har tilsluttet sig.

Artikel 28h

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit, herunder listerne over udpegede havne, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36 i samråd med de berørte medlemsstater.

▼B

AFSNIT VII

Gennemførelse og efterprøvning af overvågningen

Artikel 29

1. Kommissionen efterprøver, hvordan medlemsstaterne gennemfører denne forordning, ved kontrol af dokumenter og besøg på stedet. Kommissionen beslutter, om den finder det nødvendigt at foretage denne efterprøvning uden forudgående varsel.

Ved gennemførelsen af besøg på stedet udsteder Kommissionen skriftlige instrukser til sine inspektører med angivelse af deres myndighed og formålet med inspektionen.

2. Når Kommissionen finder det nødvendigt, kan dens inspektører være til stede ved de nationale kontrolmyndigheders overvågning og inspektion. I forbindelse med inspektionerne tager Kommissionen passende kontakt til medlemsstaterne for om muligt at udarbejde et inspektionsprogram, der kan accepteres af begge parter.

a) Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at gøre det lettere for den af gennemføre sine opgaver. De træffer især de nødvendige foranstaltninger til, at inspektionerne ikke gøres til genstand for omtale, der kan skade inspektionens og kontrollens kvalitet.

   Hvis Kommissionen eller dens bemyndigede repræsentanter støder på vanskeligheder under gennemførelsen af deres opgaver, stiller den berørte medlemsstat sådanne midler til rådighed for Kommissionen, at denne kan løse sin opgave, og giver inspektørerne mulighed for at evaluere de særlige kontrolforanstaltninger.

b) Hvis forholdene på stedet gør det umuligt at gennemføre den inspektion og overvågning, der var planlagt i det oprindelige inspektionsprogram, ændrer Kommissionens inspektører i samarbejde og forståelse med de nationale kontrolmyndigheder den oprindeligt planlagte inspektion og overvågning.

c) I forbindelse med inspektion på havet eller fra luften har medlemsstatens myndigheder, hvis de nationale tjenester skal varetage andre vigtige opgaver, særlig i forbindelse med militært forsvar og sikkerheden til søs, dog ret til at udsætte eller omlægge de inspektioner, Kommissionen agtede at gennemføre. I sådanne tilfælde samarbejder medlemsstaten med Kommissionen om alternative foranstaltninger.

   Ved inspektion på havet eller fra luften er fartøjets/luftfartøjets chef alene ansvarlig for inspektionen under hensyn til myndighedernes pligt til at anvende denne forordning. De af Kommissionen bemyndigede inspektører, der deltager i inspektionen, skal følge de regler og den praksis som chefen fastsætter.

3. Kommissionen kan om nødvendigt, og navnlig hvis EF-inspektørernes inspektioner i henhold til stk. 2 viser, at der kan forekomme uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, anmode medlemsstaterne om at meddele den i detaljer, hvilket inspektions- og kontrolprogram de kompetente nationale myndigheder har

▼B

planlagt eller fastsat for en bestemt periode og for bestemte fiskeriaktiviteter og områder. Efter modtagelsen heraf udfører de af Kommissionen bemyndigede inspektører, når Kommissionen finder det nødvendigt, uafhængige inspektioner for at efterprøve, om en medlemsstats myndigheder har gennemført programmet.

Når EF-inspektørerne efterprøver gennemførelsen af dette program, er medlemsstatens repræsentanter på ethvert tidspunkt ansvarlige for udførelsen af det nævnte program. EF-inspektørerne må ikke på eget initiativ bruge de inspektionsbeføjelser, der er tillagt nationale repræsentanter. Inspektørerne har ikke adgang til fartøjer eller lokaler, medmindre de er ledsaget af en medlemsstats repræsentant.

Efter kontrollen sender Kommissionen den berørte medlemsstat en evalueringsrapport om programmet og anbefaler eventuelt kontrolforanstaltninger for at forbedre medlemsstatens gennemførelse af kontrollen.

▼M7

3a. EF-inspektørerne kan som led i efterprøvninger uden forudgående varsel foretage observationer vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

I forbindelse med deres observationsopgaver har EF-inspektørerne, der ledsages af nationale inspektører, og med forbehold af EF-lovgivningen samt under overholdelse af de almindelige regler, der er fastsat i de pågældende medlemsstaters lovgivning, adgang til relevante dataregistre og dokumenter, offentlige lokaler og steder, samt fartøjer og private lokaler og arealer og transportmidler, hvor der foregår aktiviteter omfattet af denne forordning med henblik på indsamling af ikke-personlige oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgave.

Efter efterprøvninger uden forudgående varsel sender Kommissionen straks den berørte medlemsstat den rapport, der udarbejdes på grundlag af disse observationer.

▼B

4. I forbindelse med inspektioner fra luften, på havet eller på land må de bemyndigede inspektører ikke foretage kontrol af fysiske personer.

5. I forbindelse med deres besøg som omhandlet i stk. 2 og 3 har Kommissionens bemyndigede inspektører i de ansvarlige tjenesters nærvær umiddelbar adgang til oplysninger i nærmere bestemte databaser, enten i aggregeret eller i individuel form, og de kan også gennemgå alle de dokumenter, der er relevante for gennemførelsen af denne forordning.

Hvis nationale bestemmelser foreskriver tavshedspligt under sagsbehandlingen, er videregivelse af disse oplysninger betinget af en tilladelse fra den kompetente juridiske instans.

Artikel 30

1. Medlemsstaterne stiller på anmodning af Kommissionen alle oplysninger om gennemførelsen af denne forordning til rådighed for denne. Fremsætter Kommissionen en sådan anmodning om oplysninger, skal den angive, inden for hvilken rimelig frist oplysningerne skal være den i hænde.

2. Skønner Kommissionen, at der er sket ukorrekt anvendelse af denne forordning, eller at de eksisterende kontrolbestemmelser og -midler ikke er effektive, skal den underrette den eller de pågældende medlemsstater, der herefter iværksætter en administrativ undersøgelse, hvori repræsentanter for Kommissionen kan deltage.

▼M7

Senest tre måneder efter Kommissionens anmodning underretter de berørte medlemsstater Kommissionen om resultaterne af undersøgelsen og tilstiller den en genpart af den udarbejdede rapport. Kommissionen kan forlænge denne periode, hvis en medlemsstat indgiver en behørigt begrundet anmodning om en rimelig udsættelse.

▼B

Når der medvirker repræsentanter for Kommissionen ved de i dette stykke nævnte undersøgelser, fremviser de en skriftlig fuldmagt, hvori deres identitet og adkomst til at medvirke i sagen er angivet.

3. Når Kommissionens inspektører deltager i en undersøgelse, skal denne altid ledes af medlemsstatens egne inspektører; Kommissionens inspektører må ikke på eget initiativ bruge de inspektionsbeføjelser, der er tillagt de nationale inspektører; de har dog adgang til de samme lokaler og dokumenter som disse inspektører.

Når udførelsen af visse handlinger i henhold til den nationale strafferetspleje er forbeholdt bestemte personer, der udpeges i henhold til den nationale lovgivning, deltager Kommissionens inspektører ikke i sådanne handlinger. De medvirker navnlig ikke i forbindelse med ransagning af lokaler eller formel afhøring af personer i henhold til nationale strafferetlige bestemmelser. De har dog adgang til oplysninger, der er fremskaffet på denne måde.

4. Denne artikel anfægter ikke nationale bestemmelser om retsprocedurers fortrolige karakter.

AFSNIT VIII

Foranstaltninger ved manglende overholdelse af gældende bestemmelser

Artikel 31

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af en administrativ sag eller straffesag i overensstemmelse med den nationale lovgivning mod de ansvarlige fysiske eller juridiske personer, hvis det konstateres, at den fælles fiskeripolitiks bestemmelser ikke er overholdt, navnlig efter overvågning eller inspektion, som foretages i medfør af denne forordning.

2. Den sag, der rejses i henhold til stk. 1, skal være af en sådan art, at den efter de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning rimeligvis i praksis vil berøve de ansvarlige for overtrædelsen det økonomiske udbytte heraf eller indebære resultater, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang, og som effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.

▼M7

2a. Rådet kan i henhold til traktatens artikel 43, opstille en liste over de former for adfærd, der udgør en alvorlig overtrædelse af de i artikel 1 omhandlede fællesskabsbestemmelser, og medlemsstaterne forpligter sig til i den forbindelse at bringe sanktioner i anvendelse, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

▼B

3. Alt efter hvor alvorlig overtrædelsen er, kan sanktioner, der følger af en sag i henhold til stk. 2, omfatte

— bøder

— beslaglæggelse af forbudte redskaber og fangster

— foreløbig beslaglæggelse af fartøjet

— midlertidig oplægning af fartøjet

— suspension af licensen

— tilbagekaldelse af licensen.

4. Denne artikel er ikke til hinder for, at landings- eller omladningsmedlemsstaten kan overdrage retsforfølgningen af overtrædelsen til de kompetente myndigheder i registreringsmedlemsstaten efter aftale med sidstnævnte, hvis en sådan overdragelse giver bedre muligheder for at

▼B

opnå det i stk. 2 nævnte resultat. Landings- eller omladningsmedlemsstaten giver Kommissionen underretning om enhver sådan overdragelse.

Artikel 32

1. Hvis de kompetente myndigheder i landings- eller omladningsmedlemsstaten konstaterer en overtrædelse af denne forordning, træffer de passende foranstaltninger i henhold til artikel 31 mod den pågældende fartøjsfører eller enhver anden person, der er ansvarlig for overtrædelsen.

2. Såfremt landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke er den samme som flagmedlemsstaten, og dens kompetente myndigheder ikke i overensstemmelse med deres nationale lovgivning træffer passende foranstaltninger, herunder indledning af en administrativ sag eller straffesag mod de ansvarlige fysiske eller juridiske personer eller overdrager retsforfølgningen som omhandlet i artikel 31, stk. 4, kan den mængde fisk, der er landet eller omladet ulovligt, afskrives på den førstnævnte medlemsstats kvote.

Den mængde fisk, der skal afskrives på denne medlemsstats kvote, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36, efter at Kommissionen har hørt de pågældende to medlemsstater.

Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke har mere tilbage af den pågældende kvote, finder artikel 21, stk. 4, tilsvarende anvendelse, som om den mængde fisk, der er ulovligt landet eller omladet, var lig med omfanget af den skade, der er påført registreringsmedlemsstaten som omhandlet i nævnte artikel.

Artikel 33

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter straks i overensstemmelse med deres procedurer i henhold til national ret flag- eller registreringsmedlemsstaten om alle overtrædelser af de i artikel 1 nævnte EF-regler, og giver oplysning om det pågældende fartøjs navn og havnekendingsbogstaver og -nummer, fartøjsførerens og rederens navne, omstændighederne ved overtrædelsen samt straffesager eller administrative sager og andre forholdsregler, der måtte være taget, samt alle endelige afgørelser i forbindelse med sådanne overtrædelser. Medlemsstaterne skal på anmodning underrette Kommissionen om disse oplysninger i konkrete tilfælde.

2. Efter en overdragelse af en retsforfølgning i medfør af artikel 31, stk. 4, træffer flag- eller registreringsmedlemsstaten enhver passende foranstaltning i henhold til artikel 31.

3. Flag- eller registreringsmedlemsstaten underretter straks Kommissionen om alle foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 2, samt om navn og havnekendingsbogstaver og -nummer på det berørte fartøj.

▼M7

AFSNIT VIIIa

Samarbejde mellem medlemsstaternes kontrolmyndigheder og med Kommissionen

Artikel 34

Nedenfor fastsættes betingelserne for, hvorledes de kompetente myndigheder, der i medlemsstaterne varetager kontrollen af gennemførelsen af denne forordning, samarbejder indbyrdes og med Kommissionen for at sikre, at den fælles fiskeripolitiks regler overholdes.

▼M7

Artikel 34a

1. Medlemsstaterne yder hinanden den nødvendige bistand til udførelsen af den i dette afsnit omhandlede kontrol.

2. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under en inspektion eller overvågning har konstateret, at EF-fiskerfartøjer eller fartøjer, der fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland, har udøvet de i artikel 2 omhandlede fiskeriaktiviteter, der kan krænke fællesskabsbestemmelserne, meddeler den pågældende medlemsstats straks alle nyttige oplysninger til det eller de pågældende fartøjers flagmedlemsstat, de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen. Som berørte medlemsstater betragtes medlemsstater, på hvis område eller i hvis farvande, dvs. farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, aktiviteterne udøves eller kan tænkes udøvet.

Den pågældende medlemsstat kan anmode de andre berørte medlemsstater om at foretage særlige kontroller, idet den anfører en specifik begrundelse for denne anmodning.

Medlemsstaterne holder hinanden underrettet om og underretter Kommissionen om, hvorledes ovennævnte anmodninger følges op, herunder eventuelt resultaterne af kontrollen og forfølgelsen af eventuelle overtrædelser.

3. Medlemsstaterne underretter hinanden om de nationale foranstaltninger, der træffes i dette øjemed, og navnlig dem, der træffes i medfør af artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3760/92.

4. Der fastsættes om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 36.

Artikel 34b

1. Ved kontrolbesøg med forudgående meddelelse i en medlemsstat kan Kommissionen med samtykke fra den medlemsstat, hvor inspektionen skal foretages ved en inspektion i en medlemsstat lade sine inspektører ledsage af en eller flere fiskeriinspektører fra en anden medlemsstat som observatører. Efter anmodning fra Kommissionen kan den medlemsstat, der sender inspektører, med kort varsel udnævne de nationale fiskeriinspektører, der skal fungere som observatører.

Medlemsstaterne kan også udarbejde en liste over nationale fiskeriinspektører, som Kommissionen kan anmode om at være til stede ved ovennævnte kontrolbesøg. Kommissionen kan rette anmodning til nationale inspektører på listen eller inspektører, der er opgivet til Kommissionen efter anmodning.

Kommissionen stiller i relevante tilfælde listen til rådighed for samtlige medlemsstater.

2. Medlemsstaterne kan også internt og på eget initiativ gennemføre kontrol-, inspektions- og overvågningsprogrammer vedrørende fiskeriaktiviteterne.

▼M10

Artikel 34c

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 36, og i samråd med de berørte medlemsstater, hvilket fiskeri, omfattende to eller flere medlemsstater, der skal underlægges særlige kontrol- og inspektionsprogrammer samt de særlige betingelser for sådanne programmer.

I det særlige kontrol- og inspektionsprogram skal det fastlægges, hvilket fiskeri, omfattende to eller flere medlemsstater, som er omfattet af programmet, og hvilke vilkår der skal gælde for dette fiskeri.

I det enkelte særlige kontrol- og inspektionsprogram fastlægges mål, prioriteter og procedurer samt referencepunkter for kontrol og inspektion, de forventede resultater af de fastsatte foranstaltninger samt den

▼M10

strategi, der er nødvendig, for at kontrollen og inspektionen bliver så ensartet, effektiv og økonomisk som muligt. I hvert program skal de berørte medlemsstater anføres.

De særlige kontrol- og inspektionsprogrammer må ikke vare længere end tre år eller en anden periode, som er fastsat med henblik herpå i en genopretningsplan, der er vedtaget i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ([1]), eller en forvaltningsplan, der er vedtaget i henhold til artikel 6 i samme forordning.

De berørte medlemsstater gennemfører de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer på grundlag af fælles ressourceanvendelsesplaner, der er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ([2]).

2. Kommissionen kontrollerer og evaluerer gennemførelsen af hvert enkelt af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 27, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

▼B

AFSNIT IX

Almindelige bestemmelser

▼M7

Artikel 35

1. Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 30. april Kommissionen en indberetning om gennemførelsen af denne forordning i det foregående kalenderår.

2. På grundlag af medlemsstaternes indberetninger og Kommissionens egne iagttagelser udarbejder Kommissionen hvert år en faktuel rapport og hvert tredje år en evalueringsrapport, der forelægges for Rådet og Europa-Parlamentet. Den offentliggør denne evalueringsrapport ledsaget af medlemsstaternes svar og eventuelt foranstaltninger samt forslag til afhjælpning af de konstaterede mangler.

3. Bestemmelser om oplysninger i henhold til kravene i denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 36, særlig oplysninger om

— de menneskelige og tekniske midler, der er afsat til fiskerikontrollen, og den tid, kontrollen har taget

— de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager til forebyggelse og forfølgelse af uregelmæssigheder

— resultaterne af inspektioner eller kontroller udført i henhold til denne forordning, særlig antallet og typen af registrerede overtrædelser, samt hvorledes de er blevet fulgt op samt navnlig de former for adfærd, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2a

— gennemførelsesforanstaltninger og aktioner i henhold til artikel 19, navnlig med henblik på vurdering af oplysningernes pålidelighed.

▼M8

Artikel 36

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt »Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur« nedsat ved forordning (EØF) nr. 3760/92, artikel 17.

([1]) EFT L 358 af 21.12.2002, s. 59.
([2]) EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

▼M8

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]).

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 37

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, som modtages i forbindelse med denne forordning, behandles fortroligt.

2. Navnene på fysiske eller juridiske personer meddeles kun Kommissionen eller en anden medlemsstat, hvis der udtrykkelig er åbnet mulighed herfor i denne forordning, eller hvis det er nødvendigt for at forebygge eller retsforfølge overtrædelser eller underkaste formodede overtrædelser en prøvelse.

De i stk. 1 nævnte oplysninger videregives kun, hvis de er aggregerede med andre oplysninger på en sådan måde, at det ikke er muligt direkte eller indirekte at identificere fysiske eller juridiske personer.

3. De oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen, videregives ikke til andre end de personer i medlemsstaterne og i EF-institutionerne, hvis opgaver gør det nødvendigt for dem at have adgang til oplysningerne, medmindre den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, udtrykkeligt giver sit samtykke hertil.

4. Oplysninger, der i den ene eller den anden form meddeles eller modtages i henhold til denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og skal nyde samme beskyttelse, som lignende oplysninger er omfattet af i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager oplysningerne, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for EF-institutionerne.

5. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må ikke anvendes til andre formål end dem, der følger af denne forordning, medmindre de myndigheder, der leverer oplysningerne, giver deres udtrykkelige samtykke hertil, og gældende bestemmelser i den modtagende medlemsstat ikke forbyder en sådan anvendelse eller meddelelse.

6. Stk. 1 til 5 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er indhentet i kraft af denne forordning, anvendes i forbindelse med retsskridt, der senere foretages på grund af manglende overholdelse af Fællesskabets fiskeribestemmelser. Myndighederne i den medlemsstat, der fremsender oplysningerne, skal underrettes om alle tilfælde, hvor de pågældende oplysninger anvendes med dette formål for øje.

Denne artikel berører ikke forpligtelserne i henhold til internationale konventioner om gensidig bistand i straffesager.

7. Når en medlemsstat meddeler Kommissionen, at det på baggrund af en undersøgelse er godtgjort, at en fysisk eller juridisk person, hvis navn er blevet meddelt den i henhold til bestemmelserne i denne forordning, ikke har været involveret i en overtrædelse, underretter Kommissionen med det samme alle, til hvem den har meddelt navnet på den pågældende person, om resultatet af undersøgelsen eller retsforfølgningen. Den pågældende skal ikke længere anses for at være involveret i uregelmæssighederne i henhold til den første meddelelse. Oplysninger, der er opbevaret på en sådan måde, at det er muligt at identificere den pågældende person, skal straks slettes.

8. Stk. 1 til 5 er ikke til hinder for, at der offentliggøres generelle oplysninger eller undersøgelser, som ikke omtaler enkelte fysiske eller juridiske personer.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

9. De oplysninger, der er omhandlet i denne forordning, må kun opbevares i en form, der gør det muligt at identificere de berørte personer, så længe dette er formålstjenligt.

10. De oplysninger, der modtages i forbindelse med denne forordning, skal efter anmodning stilles til rådighed for de berørte fysiske eller juridiske personer.

Artikel 38

Denne forordning er ikke til hinder for nationale kontrolbestemmelser, som er mere vidtgående end forordningens mindstekrav, hvis de er i overensstemmelse med fællesskabsretten og med den fælles fiskeripolitik.

De i stk. 1 omhandlede nationale bestemmelser meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren ([1]).

Artikel 39

1. Forordning (EØF) nr. 2241/87 ophæves pr. 1. januar 1994, med undtagelse af artikel 5, som fortsat finder anvendelse, indtil forordningerne om udarbejdelse af de fortegnelser, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 6, stk. 2, er trådt i kraft.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

▼M7
▼C2

Artikel 40

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Indtil den 1. januar 2000 er medlemsstaterne fritaget fra forpligtelsen til at anvende bestemmelserne i artikel 6 og 8, i det omfang de vedrører fiskeriaktiviteter i Middelhavet.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 20 af 28.1.1976, s. 19.